
Dokument z posiedzenia

B8-1056/2016

28.9.2016

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczeń Rady i Komisji

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie potrzeby europejskiej polityki reindustrializacji w świetle niedawnych spraw Caterpillar i Alstom (2016/2891(RSP))

Maria Arena, Edouard Martin, Maria João Rodrigues, Kathleen Van Brempt, Dan Nica, Jutta Steinruck, Martina Werner, Sergio Gaetano Cofferati, Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy, Hugues Bayet, Eric Andrieu, Nikos Androulakis, Guillaume Balas, Pervenche Berès, José Blanco López, Vilija Blinkevičiūtė, Enrico Gasbarra, Elena Gentile, Sergio Gutiérrez Prieto, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Georgi Pirinski, Evelyn Regner, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Marc Tarabella, Isabelle Thomas, Flavio Zanonato, Nicola Caputo
w imieniu grupy S&D

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie potrzeby europejskiej polityki reindustrializacji w świetle niedawnych spraw Caterpillar i Alstom (2016/2891(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 9, 147, 151, art. 153 ust. 2, art. 173, 174, 192, 225 i 345,
- uwzględniając art. 14, 27 i 30 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej¹,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej²,
- uwzględniając ocenę europejskiej wartości dodanej unijnego środka informowania pracowników i konsultowania się z nimi, przewidywania procesu restrukturyzacji oraz zarządzania nim przeprowadzoną przez Dział ds. Europejskiej Wartości Dodanej Parlamentu Europejskiego i przekazaną Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych w dniu 19 listopada 2012 r.,
- uwzględniając sprawozdanie zatytułowane „Managing change – Final report of the High-Level Group on economic and social implications of industrial change” („Zarządzanie zmianami – sprawozdanie końcowe grupy wysokiego szczebla dotyczące konsekwencji społecznych i gospodarczych zmian przemysłowych”) przygotowane w ramach spotkania na szczycie poświęconego zatrudnieniu, które odbyło się w Luksemburgu w listopadzie 1997 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2157/2001 z dnia 8 października 2001 r. w sprawie statutu spółki europejskiej (SE)³,
- uwzględniając dyrektywę Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych⁴,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁵,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie

---

¹ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

² Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

³ Dz.U. L 294 z 10.11.2001, s. 1.

⁴ Dz.U. L 225 z 12.8.1998, s. 16.

⁵ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów¹,

- uwzględniając dyrektywę Rady 2001/86/WE z dnia 8 października 2001 r. uzupełniającą statut spółki europejskiej w odniesieniu do uczestnictwa pracowników²,
- uwzględniając dyrektywę 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającą ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej³,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2003/72/WE z dnia 22 lipca 2003 r. uzupełniającą statut spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników⁴,
- uwzględniając dyrektywę 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejścia⁵,
- uwzględniając dyrektywę 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych⁶,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/38/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiej rady zakładowej lub trybu informowania pracowników i konsultowania się z nimi w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym⁷,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 31 marca 2005 r. „Restrukturyzacje i zatrudnienie. Antycypacja i towarzyszenie restrukturyzacji na rzecz poprawy zatrudnienia: rola Unii Europejskiej” (COM(2005)0120) oraz opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 14 grudnia 2005 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 lutego 2005 r. w sprawie Agendy Społecznej (COM(2005)0033)
- uwzględniając decyzję Rady 2010/707/UE z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich⁸,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 października 2010 r. „Zintegrowana polityka przemysłowa w erze globalizacji. Konkurencyjność i zrównoważony rozwój na pierwszym planie” (COM(2010)0614),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 października 2010 r. „W kierunku Aktu o jednolitym rynku” (sprostowanie opublikowane w dniu 11 listopada 2010 r.) (COM(2010)0608),

---

¹ Dz.U. L 82 z 22.3.2001, s. 16.

² Dz.U. L 294 z 10.11.2001, s. 22.

³ Dz.U. L 80 z 23.3.2002, s. 29.

⁴ Dz.U. L 207 z 18.8.2003, s. 25.

⁵ Dz.U. L 142 z 30.4.2004, s. 12.

⁶ Dz.U. L 310 z 25.11.2005, s. 1.

⁷ Dz.U. L 122 z 16.5.2009, s. 28.

⁸ Dz.U. L 308 z 24.11.2010, s. 46.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 listopada 2010 r. „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia: europejski wkład w pełne zatrudnienie” (COM(2010)0682),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 stycznia 2012 r. „Restrukturyzacje i zatrudnienie: wnioski wynikające z ostatnich doświadczeń” (COM(2012)0007),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie śródkresowej analizy europejskiej strategii na lata 2007–2012 na rzecz zdrowia i bezpieczeństwa w pracy¹,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 kwietnia 2012 r. „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” (COM(2012)0173),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 maja 2005 r. w sprawie Agendy Społecznej na lata 2006–2010²,
- uwzględniając opinię z inicjatywy własnej Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 25 kwietnia 2012 r. zatytułowaną „Spółdzielnie i restrukturyzacja”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie wzmocnienia prawodawstwa wspólnotowego w zakresie informowania pracowników i przeprowadzania z nimi konsultacji³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie polityki przemysłowej w dobie globalizacji⁴,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 września 2011 r. „Plan działania na rzecz zasobooszczędnej Europy” (COM(2011)0571),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2011 r. „Plan działania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.” (COM(2011)0112),
- uwzględniając wyniki badań i przeglądów przeprowadzonych przez Europejską Fundację na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2013 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie informowania pracowników i konsultowania się z nimi, przewidywania restrukturyzacji i zarządzania nimi⁶,

---

¹ Dz.U. C 168E z 14.6.2013, s. 102.

² Dz.U. C 117E z 18.5.2006, s. 256.

³ Dz.U. C 76E z 27.3.2008, s. 138.

⁴ Dz.U. C 199E z 7.7.2012, s. 131.

⁵ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.

⁶ Dz.U. C 440 z 30.12.2015, s. 23.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2014 r. w sprawie wykorzystania potencjału ekologicznego wzrostu gospodarczego w zakresie zatrudnienia,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie przemysłu stalowego w UE: ochrona pracowników i przemysłu¹,
  - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 18 kwietnia 2012 r. na temat wykorzystania potencjału ekologicznego wzrostu gospodarczego w zakresie zatrudnienia (SWD(2012)0092),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 października 2012 r. „Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego” (COM(2012)0582) oraz 20 % cel reindustrializacji,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2016 r. w sprawie konkurencyjności europejskiej branży zaopatrzenia kolei²,
  - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że europejski przemysł odgrywał istotną rolę w historii integracji europejskiej i stanowi filar tworzenia nowych wartości i powiązań w Europie;
  - B. mając na uwadze, że branża kolejowa jest podstawą industrializacji europejskiej i może pochwalić się ponad 175-letnią historią; mając na uwadze, że oczekiwana średnioroczna stopa wzrostu dostępnych rynków branży zaopatrzenia kolei wzrośnie do 2,8 % do 2019 r.;
  - C. mając na uwadze, że przemysł wytwórczy odpowiada za 65 % wydatków na działalność badawczo-rozwojową przedsiębiorstw, w związku z czym wzmocnienie naszej bazy przemysłowej jest niezbędne dla utrzymania doświadczenia i wiedzy specjalistycznej w UE;
  - D. mając na uwadze, że europejska branża zaopatrzenia kolei zatrudnia bezpośrednio 400 000 osób w całej UE, z których wiele pracuje w MŚP;
  - E. mając na uwadze, że w celu przejścia na transport kolejowy, co jest konieczne dla osiągnięcia celów UE w zakresie klimatu i energii, niezbędna jest silna i innowacyjna europejska branża zaopatrzenia kolei;
  - F. mając na uwadze, że zakład produkcyjny Alstom w Belfort ma wysoką wartość dodaną i udokumentowaną wiedzę specjalistyczną w zakresie trakcji;
  - G. mając na uwadze, że aby rozwój cyfrowy będący priorytetem planu Junckera mógł się urzeczywistnić, konieczna jest silna baza przemysłowa;
  - H. mając na uwadze, że ta centralna i strategiczna branża UE stoi obecnie w obliczu silnej konkurencji ze strony państw trzecich, które eksportują na rynek europejski produkty o niższych kosztach wytworzenia dzięki prowadzeniu agresywnej i szybko rozwijającej

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0104.

² Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0280.

się polityki na wszystkich kontynentach, często przy politycznym i finansowym wsparciu swoich rządów;

- I. mając na uwadze, że przemysł europejski ściga się z czasem, aby odzyskać swoją konkurencyjność i zdolność do inwestowania w Europie, a także stawia czoła wyzwaniom społecznym i związanym z ochroną środowiska, które musi przewyciężyć, pozostając jednocześnie wzorem dla reszty świata pod względem odpowiedzialności społecznej i środowiskowej;
- J. mając na uwadze, że tylko ambitna polityka w zakresie innowacji, sprzyjająca produkcji innowacyjnych, energooszczędnych produktów wysokiej jakości i promująca nowe procesy produkcyjne, pozwoli UE na niezależność przy rosnącej globalnej konkurencji;
- K. mając na uwadze, że brak europejskiej koordynacji w kwestiach podatkowych i handlowych pozwala dużym spółkom na tworzenie struktur prawnych umożliwiających im uchylanie się od opodatkowanie, w tym przez przekazywanie między przedsiębiorstwami środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych lub usług po nieodpowiednich cenach;
- L. mając na uwadze, że absolutnie konieczna jest dzisiaj spójność między różnymi strategiami politycznymi przyjętymi przez Unię Europejską w celu określenia nowoczesnej polityki przemysłowej; mając na uwadze, że tę odnowę można w dużej mierze wytłumaczyć sytuacjami, jakie miały miejsce głównie w zakładach Caterpillar i Alstom;
- M. mając na uwadze, że decyzja zarządu Alstom, by zapowiedzieć przeniesienie działalności w branży produkcji kolejowej (400 miejsc pracy) z zakładu w Belfort do zakładu w Reichshoffen, będzie w rzeczywistości oznaczać zamknięcie tego pierwszego zakładu (gdyż jedyna pozostała tam działalność nie uzasadnia utrzymywania zakładu);
- N. mając na uwadze, że spółka General Electric już w styczniu zeszłego roku obawiała się, że będzie musiała zlikwidować 6 500 miejsc pracy w europejskich oddziałach byłej spółki Alstom, a zwolnienie 236 osób (z około 400 zatrudnionych) zostało nawet zaplanowane w zakładzie w Sesto San Giovanni we Włoszech, w wyniku ustania produkcji i poważnego ograniczenia zakresu usług; mając na uwadze, że spółka wykazała się całkowitą obojętnością wobec żądań włoskiego rządu, regionu i gminy i potwierdziła zapowiedź zwolnienia 99 osób w zakładzie w Sesto San Giovanni, a ponadto dostępność zachęt do dobrowolnego przechodzenia na emeryturę i możliwość przeniesienia do innych zakładów w Apulii i Kampanii;
- O. mając na uwadze, że w dniu 2 września 2016 r. holding Caterpillar zapowiedział duży plan restrukturyzacji na całym świecie, w tym w zakładzie w Gosselies, który jest zmuszony do zakończenia swojej działalności, co doprowadzi do zwolnień 2 500 bezpośrednich pracowników oraz zagrożenia miejsc pracy około 4 000 podwykonawców;
- P. mając na uwadze, że w dniu 28 lutego 2013 roku, w spółce Caterpillar Belgium SA wdrożono plan restrukturyzacji, mający na celu zwolnienie około 1 400 pracowników, z czego 85 % ma możliwość skorzystania z wcześniejszego przejścia na emeryturę; mając na uwadze, że – jak się wydaje – trzy lata później około połowie z 15 % pracowników,

którzy nie skorzystali z wcześniejszego przejścia na emeryturę, udało się znaleźć stałą pracę, ale na mniej korzystnych warunkach pracy;

- Q. mając na uwadze, że struktura prawna Caterpillar w Europie ujawnia stosowanie inżynierii podatkowej sprzyjającej uchylaniu się od opodatkowania, z czego spółka ta czerpie korzyści: Caterpillar Belgium SA, spółka akcyjna prawa belgijskiego, jest spółką zależną Caterpillar Overseas SARL z siedzibą w Genewie, świadcząca na jej rzecz, zgodnie z umową o świadczenie usług, usługi w zakresie przetwarzania surowców na wyroby gotowe, a zatem jest pozbawiana nie tylko wartości dodanej, wnoszonej przez belgijską siłę roboczą, ale także bezpośredniego zarządu nad belgijskim zakładem w Szwajcarii, gdzie pracownicy belgijscy nie są reprezentowani;
- R. mając na uwadze, że mechanizm ten dotyczy nie tylko Caterpillar i nie może w żadnym wypadku być korzystny dla UE; mając na uwadze, że jest zatem istotne, by UE zakwestionowała te konstrukcje prawne w drodze dochodzenia mającego na celu zbadanie struktur prawnych ustanowionych przez holding Caterpillar, ale przede wszystkim mającego na celu analizę operacji transferu pomiędzy Caterpillar Overseas SARL i jej różnymi spółkami zależnymi zlokalizowanymi na terytorium UE, w celu oszacowania, czy koszt tych transferów jest odpowiedni, a także sprawdzenia, czy nie są one po prostu sposobem na uchylanie się od opodatkowania;
- S. mając na uwadze, że w ostatnich latach handel maszynami budowlanymi w UE doznał silnych zakłóceń, związanych ze zmniejszeniem inwestycji publicznych i prywatnych, ale także ze względu na wzrost kosztów produkcji wynikających ze wzrostu cen surowców; mając na uwadze, że w latach 2007–2014 produkcja maszyn budowlanych w Europie spadła o 45,1 %, co spowodowało znaczącą utratę udziału w rynku przez producentów europejskich, w tym utratę miejsc pracy w tej branży;
- T. mając na uwadze, że sprawiedliwy handel wyrobami przemysłowymi może mieć miejsce tylko wtedy, gdy nie narusza podstawowych praw pracowników i zasad ochrony środowiska; mając na uwadze, że inwestycje w energię ze źródeł odnawialnych i efektywność energetyczną są głównym motorem inwestycji w produkty przemysłowe zdolne do tworzenia pozytywnego sprzężenia zwrotnego;
- U. mając na uwadze, że innowacje produkcyjne mają pozytywny wpływ na wzrost liczby miejsc pracy na wszystkich etapach cyklu gospodarczego w przemyśle; mając na uwadze, że udział pracowników w działaniach innowacyjnych oraz w określaniu strategii pozostaje najlepszą gwarancją sukcesu gospodarczego;
- V. mając na uwadze, że w przypadku Alstom i Caterpillar, doświadczenie przedstawicieli pracowników nie zostało należycie uwzględnione; mając na uwadze niezwykłą jedność i solidarność wyrażoną w tej sytuacji przez wszystkie związki zawodowe, zwłaszcza przez pracowników Reichshoffen wobec ich kolegów z zakładu w Belfort i przez pracowników Caterpillar z zakładu w Grenoble, którzy zablokowali wejście do zakładu po tym, gdy spółka ogłosiła zamknięcie, i którzy byli również obecni na demonstracji w dniu 16 września 2016 r., aby zmanifestować poparcie dla swoich belgijskich kolegów;
- W. mając na uwadze, że pomimo powyższego kontekstu niektóre spółki takie jak Caterpillar wdrożyły strategie ukierunkowane na krótkoterminowe zyski finansowe, zamiast na innowacje, inwestycje w badania i rozwój, zatrudnienie i odnawianie

umiejętności; mając na uwadze, że w 2015 r. 70 % zysków operacyjnych zostało rozdzielone w formie dywidend, co zwiększa finansjalizację gospodarki zamiast wzmocniać inwestycje w zdolności produkcyjne, badania i rozwój;

- X. mając na uwadze, że zdaniem kierownictwa decyzja o zamknięciu zakładu Caterpillar była niezbędna dla zapewnienia konkurencyjności całego zakładu; mając na uwadze, że związki zawodowe wyraziły zdecydowany protest wobec zamknięcia; mając na uwadze, że rząd i związki zawodowe zakwestionowały argumenty dotyczące konkurencyjności zakładu, i mając na uwadze ich obawy, że zwolnienia te byłyby pierwszym krokiem na drodze do całkowitego zamknięcia zakładu;
- Y. mając na uwadze, że zakład Caterpillar w Gosselies był rentowny; mając na uwadze, że obniżenie kosztów produkcji w latach 2013 i 2015 pozwoliło na to, by produkty zakładu stały się bardziej konkurencyjne niż produkty pochodzące spoza UE; mając na uwadze, że holding jednak postanowił zamknąć zakład w celu przeniesienia produkcji do innych zakładów w Azji i Ameryce Łacińskiej; mając na uwadze, że dowodzi to, iż decyzja w sprawie zwolnień została podjęta jedynie w celu zwiększenia udziału w zysku, a nie z prawdziwych przyczyn ekonomicznych oraz że UE powinna zwalczać taką bezprawną praktykę;
- Z. mając na uwadze, że przedstawiciele spółki przypisali planowane zamknięcie nadmiernej wielkości powierzchni produkcyjnej w Gosselies, związanym z tym wyższymi kosztami produkcji oraz możliwościami produkcji w innych miejscach po niższej cenie; mając na uwadze, że związki zawodowe skrytykowały kierownictwo spółki Caterpillar za faworyzowanie interesów akcjonariuszy i zaniedbywanie interesów swoich pracowników; mając na uwadze, że wydaje się, iż prawie wszystkie przypadki utraty miejsc pracy będą mieć miejsce w okresie od kwietnia do lipca 2017 r.;
- Aa. mając na uwadze, że Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EGF) jest europejskim instrumentem zapewniającym bezpośrednie wsparcie dla pracowników, którzy stracili pracę w wyniku zmian w strukturze handlu i globalizacji; mając na uwadze, że EGF był kilkakrotnie angażowany w celu pomocy pracownikom w Europie, którzy zostali zwolnieni z Caterpillar lub z jej podmiotów zależnych;
- Ab. mając na uwadze, że ze względu na znaczenie i europejski wymiar tej sprawy, Komisja podjęła decyzję o utworzeniu grupy zadaniowej z udziałem odpowiednich służb, która ma pełnić funkcję partnera dialogu w procesie zamknięcia Caterpillar;
- Ac. mając na uwadze, że zamknięcie zakładu Caterpillar w Gosselies dokonuje się z korzyścią dla państw trzecich, które nie przestrzegają takich samych standardów ochrony socjalnej i ochrony środowiska, jak standardy obowiązujące w przemyśle europejskim, tym samym tworząc nieuczciwą konkurencję;
- Ad. mając na uwadze, że spółka Alstom stwierdziła, że do 2018 r. nastąpi spadek jej zamówień dla jej francuskich zakładów o około 30 %, ale liczba zamówień dla zakładu w Belfort zacznie maleć dopiero od 2018 r., a ostatnie zamówienie zostanie złożone w 2021 r.; mając na uwadze, że zakład Alstom w Belfort jest rentowny i istnieje możliwość znalezienia nowych rozwiązań, a zatem przy ocenie rentowności produkcji spółki jako całości należy brać pod uwagę specjalistyczną wiedzę branżową i wykwalifikowaną siłę roboczą;

- Ae. mając na uwadze, że utrata specjalistycznej wiedzy branżowej i umiejętności pracowników w zakładzie Alstom w Belfort jest powodem do niepokoju, ponieważ mogłoby to zagrozić możliwości wznowienia działalności gospodarczej zakładu w przypadku pełniejszego portfela zamówień; mając na uwadze, że europejska flota kolejowa (w szczególności jeśli chodzi o pociągi szybkie) starzeje się i wiele państw będzie musiało szybko ją odnowić, tak więc Europa musi zachować swój potencjał przemysłowy w celu zaspokojenia tych potrzeb bez uzależniania się od producentów z państw trzecich, a zakład Alstom mógłby odpowiedzieć na to wyzwanie;
- Af. mając na uwadze, że poważny kryzys europejskiego przemysłu prowadzi do jeszcze głębszego uzależnienia sektora produkcyjnego UE od importu z państw trzecich, do utraty specjalistycznej wiedzy branżowej i inwestycji, co będzie miało bezpośredni wpływ na miliony miejsc pracy; mając na uwadze, że zamykanie fabryk często pociąga za sobą nieodwracalne straty w zakresie technologii, specjalistycznej wiedzy branżowej i umiejętności pracowników przemysłowych;
- Ag. mając na uwadze, że przemysł odgrywa kluczową rolę w rozwoju gospodarki jako całości, zarówno pod względem technologii, jak i pokonywania trudności w zaopatrzeniu;
1. jest przekonany, że przemysł europejski powinien być postrzegany jako strategiczny atut dla konkurencyjności UE; przypomina, że tylko silny przemysł pozwoli UE stawić czoła różnym nowym wyzwaniom, a mianowicie respektować i wypełniać swoje zobowiązania w ramach COP 21;
  2. przypomina, że kryzys gospodarczy w Europie wykazał, że branże, które inwestują najwięcej, okazują się najbardziej odporne, i w tym kontekście podkreśla negatywny wpływ polityki oszczędności na inwestycje publiczne oraz na konsumpcję wewnętrzną, które powinny być stymulatorami wzrostu;
  3. podkreśla, że europejski przemysł stoi w obliczu światowej konkurencji, i w związku z tym zachęca Komisję, by niezwłocznie przyjęła ten światowy rynek jako punkt odniesienia przy określaniu rynków geograficznych w ramach analiz i porównań prowadzonych w kontekście prawa konkurencji i nie ograniczała analizy wyłącznie do rynku wewnętrznego, co pozwoli europejskim branżom przemysłowym na tworzenie partnerstw badawczo-rozwojowych lub związków strategicznych;
  4. domaga się rewizji polityki konkurencji i zasad pomocy państwa w celu ułatwienia interwencji publicznej dla zachowania spójności społecznej i regionalnej; zwraca się o przeprowadzenie oceny wpływu na rozwój zdolności produkcyjnych, w tym na fabryki i miejsca pracy, przed podjęciem decyzji przez DG ds. Konkurencji;
  5. wzywa Komisję do przeprowadzenia 15-letnich badań prospektywnych (2030) na temat rozwoju branży kolejowej w Europie, włączając różne scenariusze dotyczące celów środowiskowych państw członkowskich UE; wzywa Komisję do przeprowadzenia dodatkowych badań uzupełniających na temat wpływu różnych scenariuszy na zatrudnienie, zawody i umiejętności; podkreśla, że Komisja musi szybko podjąć działania w odpowiedzi na zalecenia zawarte w rezolucji Parlamentu w sprawie branży zaopatrzenia kolei w UE w celu zabezpieczenia miejsc pracy i wzrostu; zwraca uwagę, że należy ułatwiać takie działania następcze przez stały dialog z zainteresowanymi

stronami i że działania te powinny obejmować wszystkie rozdziały rezolucji;

6. wzywa Radę do szybkiej modernizacji mechanizmów ochrony handlu, aby w końcu móc odpowiednio reagować na nieuczciwe praktyki w państwach trzecich, a także w celu ochrony przemysłu UE przed dumpingiem na rynku europejskim, tym samym gwarantując uczciwą konkurencję dla wszystkich;
7. wzywa Komisję do zapewnienia, by polityka handlowa UE była bardziej spójna z polityką przemysłową, tak aby polityka handlowa uwzględniała potrzebę zabezpieczenia miejsc pracy w przemyśle europejskim i nie prowadziła do nowych przypadków relokacji i do dalszej deindustrializacji; wzywa Komisję do zapewnienia, by umowy handlowe zawierały konkretne postanowienia, które poprawią dostęp przemysłu europejskiego do rynku; wzywa Komisję, aby zapewniła równe warunki działania podmiotom gospodarczym z Europy i spoza niej;
8. wzywa Komisję, by zapewniła zgodność z przepisami UE w zakresie zamówień publicznych, a mianowicie przepisami dotyczącymi preferencji krajowych, rażąco niskich ofert i nieuczciwej konkurencji; przypomina również, że przepisy unijne pozwalają na odrzucenie ofert, w których ponad 50 % wartości jest realizowane poza UE;
9. wzywa Komisję do współpracy z różnymi sektorami przemysłu, w celu zapewnienia jak najlepszego wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, a w szczególności Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), w celu wspierania projektów badawczo-rozwojowych na szczeblu regionalnym;
10. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę niektórych władz lokalnych –podjętą wraz z partnerami społecznymi – mającą na celu wspieranie projektów eksperymentalnych na rzecz pracowników i przedsiębiorstw dotkniętych kryzysem gospodarczym w celu zabezpieczenia kariery zawodowej w drodze szkolenia zawodowego i działalności zawodowej, zamiast częściowego bezrobocia;
11. jest głęboko przekonany, że ochrona pracowników w ramach realizacji strategii przemysłowej Unii powinna być wsparta pakietem ustawodawczym dotyczącym informowania pracowników i konsultowania się z nimi, wzmacniającym system zwolnień grupowych, ale także przewidującym negatywne skutki globalizacji;
12. podkreśla udokumentowaną wiedzę specjalistyczną przedstawicieli pracowników w zakresie strategicznych wyborów i podejmowania decyzji w przedsiębiorstwach; popiera tworzenie lokalnych komitetów informacyjnych i pojednawczych, aby zapobiec zagrożeniom przemysłowym, z udziałem wszystkich zainteresowanych stron, które mają zdolność w zakresie kontroli lub ostrzegania;
13. wzywa do stworzenia pilotażowego lokalnego komitetu informacyjnego i pojednawczego w zakładzie Alstom w celu uniknięcia zagrożeń przemysłowych, z udziałem zainteresowanych stron posiadających uprawnienia w zakresie kontroli i analizy tych zagrożeń, przy czym komitet taki byłby odpowiedzialny za zbadanie przyszłości zakładu Alstom i przedstawianie propozycji dotyczących działań po 2018 r.;
14. podkreśla, że podczas restrukturyzacji największą uwagę przyciąga natychmiastowo i

łatwo odczuwalny wpływ na zatrudnienie, podczas gdy negatywne skutki dla warunków pracy i zdrowia pracowników nie są dostatecznie dostrzegane i uwzględniane;

15. zwraca się do Komisji, by przedstawiła tak szybko jak to możliwe – po konsultacji z partnerami społecznymi – wniosek dotyczący aktu prawnego w sprawie informowania pracowników i konsultowania się z nimi, przewidywania restrukturyzacji i zarządzania nimi, zgodnie ze szczegółowymi zaleceniami zawartymi w rezolucji Parlamentu z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie informowania pracowników i konsultowania się z nimi, przewidywania restrukturyzacji i zarządzania tymi restrukturyzacjami;
16. zauważa, że zakres oddziaływania decyzji restrukturyzacyjnych podejmowanych przez duże spółki europejskie wykracza daleko poza samą spółkę i w rzeczywistości wpływa na całą strukturę gospodarczą, łącznie z podwykonawcami, a także zagraża przyszłości całych branż przemysłowych;
17. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że pozwala się na zupełne zamarcie działalności w niektórych zakładach przemysłowych, co uniemożliwia późniejsze wznowienie działalności gospodarczej, i podkreśla potrzebę określenia sposobów przejmowania zakładów oraz wspierania w tym organów publicznych;
18. wzywa do włączenia podwykonawców do negocjacji, które następują w następstwie planu zwolnień grupowych w dużej spółce;
19. zwraca się do Komisji, by przedstawiła możliwie jak najszybciej – po konsultacji z partnerami społecznymi – wniosek dotyczący zmiany przepisów w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (dyrektywa Rady 98/59/WE), który powinien uwzględniać następujące zasady:
  - zagwarantowanie, by wszyscy pracownicy odczuwający skutki restrukturyzacji i działający w tej samej spółce, ale w różnych miejscach prowadzenia działalności gospodarczej, mogli wspólnie przeprowadzić procedurę zwolnień grupowych,
  - włączenie wszystkich podwykonawców spółki do procedury zwolnień grupowych, aby umożliwić im negocjowanie ze spółką rekompensaty za szkody wynikające z likwidacji ich działalności, z uwzględnieniem wpływu na zatrudnienie pracowników podwykonawców,
  - wzywa do tego, by spółka wyznaczyła przedstawiciela z uprawnieniami decyzyjnymi do negocjacji podczas całej procedury zwolnień grupowych,
  - ustanowienie mechanizmu sankcji wobec spółek prowadzących procedury restrukturyzacyjne, które są niesprawiedliwe i nie opierają się na uzasadnionych przesłankach („licenciement boursier”), włączając odmówienie tym spółkom dostępu do jednolitego rynku i europejskich programów finansowania lub zmuszenie ich do zwrotu całej pomocy publicznej przyznanej im w latach poprzedzających zwolnienia grupowe;
20. zwraca się do Komisji, by przedstawiła możliwie jak najszybciej – po konsultacji z partnerami społecznymi – wniosek dotyczący aktu prawnego podobnego do ustawy Florange na szczeblu europejskim, którego celem byłoby zachęcenie spółki w przypadku zamknięcia zakładu do wszczęcia specjalnej procedury informacyjnej z radą

zakładową, mającej na celu zorganizowanie poszukiwania nabywcy lub sprzedaż zakładu;

21. uważa, że spółki, które chcą skorzystać z możliwości oferowanych przez europejskie prawo spółek, muszą jednocześnie przestrzegać wspólnych wartości europejskich; wzywa zatem Komisję, by przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy wprowadzającej nową, zintegrowaną architekturę form zaangażowania pracowników w europejskich spółkach, która powinna określić wysokie standardy w zakresie informowania pracowników i konsultowania się z nimi i wprowadzić ambitne minimalne normy dotyczące reprezentacji pracowników na szczeblu zarządu; podkreśla, że te nowe ramy powinny stać się jedynym punktem odniesienia w zakresie informacji, konsultacji i reprezentacji na szczeblu zarządu dla wszystkich form spółek europejskich [np. spółka europejska (SE), spółdzielnia europejska (SCE), zapowiadany statut MŚP] i że powinny wprowadzić obowiązek wdrożenia systemu reprezentacji pracowników w radzie dyrektorów (w systemach monistycznych) lub w radach nadzorczych (w systemach dualistycznych);
22. ubolewa, że dopiero dzień po ogłoszeniu planów restrukturyzacyjnych Caterpillar poinformowała o tym członków komitetu specjalnego europejskiej rady zakładowej w zakładzie w Gosselies w Belgii przez odczytanie oficjalnego komunikatu prasowego podczas telekonferencji; podkreśla, że sprawa Caterpillar pokazuje raz jeszcze, że prawo UE nie jest przestrzegane przez niektóre spółki, które nie informują europejskiej rady zakładowej i nie konsultują się z nią przed ogłoszeniem restrukturyzacji, włączając grupowe zwolnienia w Belgii, w Zjednoczonym Królestwie i w Irlandii Północnej; uważa, że to krótkie oświadczenie stoi w wyraźnej sprzeczności z dyrektywą europejską, która stanowi, że europejskie rady zakładowe (ERZ) muszą być informowane i konsultowane przed zaistnieniem zmian, a nie później; domaga się zatem, by Komisja przedstawiła wniosek dotyczący zmiany dyrektywy o ERZ, wprowadzając prawo do zawieszenia planów restrukturyzacji i zamknięć zakładów do czasu zakończenia właściwej procedury konsultacji, przewidzianej w prawie europejskim, dając pracownikom uczciwą szansę wpływania na proces podejmowania decyzji w spółce;
23. zauważa, że pomimo publicznego zaangażowania spółki Caterpillar na rzecz zrównoważonego rozwoju, w tym społecznej odpowiedzialności biznesu, brakuje społecznej odpowiedzialności biznesu (CSR) w sposobie, w jaki spółka przeprowadza swoje decyzje w sprawie restrukturyzacji, które wywierają wpływ na tysiące pracowników i naruszają ich prawa; podkreśla, że pierwszym czynnikiem CSR musi być jakość stosunków pracy w spółce, w tym znalezienie sposobu na współpracę partnerów społecznych, w szczególności w zakresie poprawy dialogu społecznego, przewidywania zmian i restrukturyzacji i zarządzania nimi, poszanowania praw człowieka pracowników, w tym prawa do tworzenia związków zawodowych i wstępowania do nich, prawa do rokowań zbiorowych i do strajku oraz promowanie udziału pracowników poprzez „prawdziwe” procedury konsultacji i informacji, w tym w ramach europejskich rad zakładowych i zarządów SE; wzywa Komisję do przedstawienia wniosku w sprawie harmonizacji wymogów w zakresie CSR, uwzględniającego obowiązkowe ramy sprawozdawczości społecznej i przyjęcie przez spółki i kadrę zarządzającą odpowiedzialności za konsekwencje nadużyć lub wykroczeń oraz określenie ram umów europejskich w sprawie CSR;

24. zauważa, że EFG jest podstawowym narzędziem UE w dobie globalizacji do celów wspierania państw członkowskich w ich polityce zawodowego przekwalifikowania pracowników oraz przywrócenia struktury gospodarczej w regionie w odniesieniu do pracowników, którzy odczuwają negatywne skutki globalizacji i kryzysu gospodarczego; ubolewa, że EFG jest czasami wykorzystywany jako instrument związany z negocjacjami w sprawie zwolnień grupowych, co pozwala przedsiębiorstwu na obniżenie poziomu interwencji w finansowanie działań na rzecz przekwalifikowania pracowników lub wynagrodzenia pracowników; podkreśla, że pomoc finansowa z EFG nie może być brana pod uwagę w ramach negocjacji w sprawie zwolnień grupowych; zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosku w sprawie rewizji rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 w sprawie EFG, aby umożliwić wszystkim podwykonawcom związanym z restrukturyzacją, a także młodzieży NEET, zakwalifikowanie się do działań EFG, ale również aby zagwarantować, że gdy popyt z jednego państwa członkowskiego zostanie wprowadzony do konkretnego regionu NUTS 2, stawka współfinansowania tego państwa członkowskiego na finansowanie działań zostanie ograniczona do 20 %;
25. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeprowadzenia badań na temat wpływu negocjacji handlowych na kraje / regiony zewnętrzne dla UE;
26. podkreśla, że badania te powinny być prowadzone z zastosowaniem podejścia regionalnego i sektorowego, ale powinny również pomóc w zrozumieniu pozytywnych i negatywnych skutków dla zatrudnienia i branż europejskich korzystających z tych umów;
27. utrzymuje, że negatywny wpływ umów o wolnym handlu na zatrudnienie i przemysł w UE musi być przewidziany przez UE i wspierany przez fundusze europejskie w celu przydzielania środków regionom / sektorom działalności, na które umowy te mają negatywny wpływ; uważa, że kompetencje te można przypisać EFG w zamian za wzrost środków obecnie mu przydzielanych i że EFRR, EFS i EFG mogą być odpowiedzialne za te kompetencje;
28. wzywa Komisję do informowania Parlamentu o jej strategii na rzecz głównych sektorów przemysłowych w Europie, a mianowicie sektora zaopatrzenia kolei i sektora maszynowego, mającej na celu stworzenie bardziej przyjaznego otoczenia rynkowego, a także o tym, co Komisja zamierza zrobić, aby utrzymać zatrudnienie, wiedzę specjalistyczną i inwestycje w Europie;
29. wzywa Komisję do opracowania spójnej strategii w sprawie przemysłowej polityki reindustrializacji, która – aby była zgodna z naszymi celami – nie może pozostawać martwą literą;
30. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji oraz szczegółowych zaleceń zawartych w załączniku Komisji i Radzie;